Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2026)0004

Rahoitusvakauden turvaaminen ja edistäminen taloudellisesti epävarmassa tilanteessa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2026 rahoitusvakauden turvaamisesta ja edistämisestä taloudellisesti epävarmassa tilanteessa (2025/2051(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon 24. tammikuuta 2024 annetun komission kertomuksen luottolaitoksia koskevien makrovakaussääntöjen tarkastelusta sekä järjestelmäriskeistä, jotka liittyvät pankkialan ulkopuolisiin rahoituksen välittäjiin ja näiden sidoksiin luottolaitosten kanssa, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 513 artiklan mukaisesti (COM(2024)0021),

– ottaa huomioon marraskuussa 2024 julkaistun rahoitusvakautta koskevan Euroopan keskuspankin (EKP) selonteon,

– ottaa huomioon toukokuussa 2025 julkaistun rahoitusvakautta koskevan EKP:n selonteon,

– ottaa huomioon maaliskuussa 2025 julkaistun Kansainvälisen järjestelypankin (BIS) neljännesvuosikatsauksen kansainvälisten pankki- ja rahoitusmarkkinoiden kehityksestä,

– ottaa huomioon finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) puheenjohtajan 21. helmikuuta 2025 päivätyn kirjeen G20-maiden valtiovarainministereille ja keskuspankkien pääjohtajille,

– ottaa huomioon 22. lokakuuta 2024 julkaistun FSB:n tilanneraportin ”G20 Crypto-asset Policy Implementation Roadmap”,

– ottaa huomioon lokakuussa 2021 julkaistun FSB:n raportin ”Policy proposals to enhance money market fund resilience: Final report”,

– ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) marraskuussa 2024 antaman vastauksen ”A system-wide approach to macroprudential policy” komission kuulemiseen, jossa arvioitiin

pankkien ulkopuolisen rahoituksen välitystä koskevan makrovakauspolitiikan riittävyyttä,

– ottaa huomioon helmikuussa 2025 annetun EJRK:n raportin rahamarkkinarahastojen uudistamisesta 2. joulukuuta 2021 annetun EJRK:n suosituksen (EJRK/2021/9) noudattamisesta,

– ottaa huomioon Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean 31. maaliskuuta 2025 julkaistun kevään 2025 päivityksen EU:n rahoitusjärjestelmän riskeistä ja haavoittuvuuksista,

– ottaa huomioon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (ESMA) 14. helmikuuta 2022 antaman lausunnon rahamarkkinarahastoasetuksen uudelleentarkastelusta,

– ottaa huomioon Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) 22. huhtikuuta 2025 julkaistun kansainvälisen rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan raportin,

– ottaa huomioon 9. syyskuuta 2024 julkaistun Mario Draghin kilpailukykyraportin ”The future of European competitiveness” (Draghin raportti),

– ottaa huomioon 17. huhtikuuta 2024 julkaistun Enrico Lettan sisämarkkinaraportin ”Much more than a market” (Lettan raportti),

– ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisistä: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi[1],

– ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2025 annetun talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön pankkiunionista – vuosikertomus 2024,

– ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan 19. maaliskuuta 2025 järjestämän kuulemisen pankkisektorin ulkopuolisia rahoituslaitoksia koskevan makrovakauskehyksen riittävyyden arvioinnista,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

– ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A10-0232/2025),

A. toteaa, että rahoitusvakaus on edelleen talouden häiriönsietokyvyn ja kasvun kulmakivi ja on seurattava tarkasti, miten taloudellisesti erittäin epävarma tilanne, ulkoiset häiriöt ja järjestelmäriskit vaikuttavat siihen;

---

1 EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 140.

B. ottaa huomioon, että maailmanlaajuinen rahoituskriisi on osoittanut, että finanssimarkkinoiden maailmanlaajuisesta epävakaudesta aiheutuu riskejä kehittyneille talouksille;

C. ottaa huomioon, että Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyksen jatkuminen ja sen taloudelliset seuraukset ovat johtaneet inflaatiopaineisiin, energiamarkkinoiden epävakauteen ja taloudelliseen epävarmuuteen;

D. ottaa huomioon, että tullien määrääminen lisää maailmankaupan hajanaisuutta, pahentaa toimitusketjujen häiriöitä ja aiheuttaa lisäriskejä rahoitusmarkkinoille ja koko taloudelle;

E. katsoo, että onnistuneesti yhdentynyt pääomamarkkinaunioni on olennaisen tärkeä häiriöiden vaimentamiseksi ja investointien edistämiseksi EU:ssa ja sisämarkkinoiden yhdentymisen edistämiseksi;

F. katsoo, että pankkialan ulkopuolisten rahoituksen välittäjien vakaus on sitäkin tärkeämpää, jos Euroopan unioni siirtää suuremman osan rahoituksestaan pääomamarkkinoille;

G. ottaa huomioon, että pankkialan ulkopuoliset rahoituksen välittäjät toimivat hyvin monenlaisilla toimialoilla;

H. ottaa huomioon, että hitaalla talouskasvulla, jota kaupan jännitteet pahentavat, on kielteisiä vaikutuksia velkaantuneisiin yhteisöihin ja se lisää rahoituslaitosten luottoriskiä;

I. ottaa huomioon, että korkea varojen arvostus osakemarkkinoilla ja yrityslainamarkkinoilla herättää huolta järjestelmätasoon vaikuttavien markkinakorjausten mahdollisuudesta;

J. ottaa huomioon, että asuinkiinteistöalalla, joka on hyötynyt matalista koroista, on ratkaiseva rooli rahoitusvakauden kannalta, koska se on keskeisessä asemassa taloudessa, kotitalouksien varallisuus on merkittävässä määrin keskittynyt kiinteistöomaisuuteen, rahoitusala on avainasemassa kiinteistösijoitusten rahoittamisessa ja kiinteistöillä on tärkeä tehtävä luottomarkkinoiden vakuutena;

K. ottaa huomioon, että monimutkaisuus ja rahoitusalojen keskinäiset sidossuhteet ovat lisääntyneet ja että pankkialan ulkopuoliset rahoituksen välittäjät toimivat nettolainanantajina pankeille ja koko taloudelle;

L. ottaa huomioon, että pankkialan ulkopuolisten rahoituksen välittäjien vaikutusvalta strategisilla rahoitusmarkkinoilla, kuten valtionlainamarkkinoilla, on kasvanut, mistä nähtiin osoitus silloin, kun hedgerahastot purkivat käteis- ja futuurikauppojen hintaeroon perustuvia kauppoja Yhdysvaltain joukkolainamarkkinoilla huhtikuun 2025 tullikriisin aikana;

M. katsoo, että kohdennetuilla uudistuksilla voitaisiin parantaa EU:n rahamarkkinarahastojen häiriönsietokykyä kansainvälisten normien mukaisesti;

N. ottaa huomioon, että rahoitusala on edelleen altis kyberuhkille, hybridisodankäynnin taktiikoille ja piileville veloille, jotka voivat horjuttaa kriittistä rahoitusinfrastruktuuria;

Pankkiunioni ja pääomamarkkinaunioni: häiriöiden vaimentaminen ja häiriönsietokyky

1. pitää myönteisenä jälleen vilkastunutta keskustelua tarpeesta vahvistaa EU:n tuottavuutta ja kilpailukykyä muun muassa yhdentyneempien pääomamarkkinoiden ja resurssitehokkaan talouden kautta, kuten Draghin ja Lettan raporteissa esitetään;

2. kehottaa komissiota asettamaan etusijalle pääomamarkkinaunionia koskevan toimintasuunnitelman, jolla tuetaan EU:n kilpailukykyä heikentämättä kuitenkaan rahoitusvakautta;

3. korostaa, että pääomamarkkinaunionin tavoitteena on saada yksityistä pääomaa tehokkaammin käyttöön, jotta voidaan kuroa umpeen EU:n investointivaje, ja painottaa, että se voi vaimentaa häiriöitä; korostaa, että pääomamarkkinaunionia koskevalla toimintasuunnitelmalla olisi myös pyrittävä korjaamaan EU:n rahoitusjärjestelmän rakenteellista epätasapainoa; pitää valitettavana sitä, että velanoton suosiminen verotussyistä jatkuu;

4. toteaa, että pankkiunionin valmiiksi saattamisen on oltava strateginen painopiste talous- ja rahaliiton syventämisessä;

5. panee merkille yhdentyneemmistä rahoitusmarkkinoista johtuvat haasteet, kun valvonta ei ole yhdenmukaista, mukaan lukien tasapaino yhtäältä tehokkaan riskinjaon ja monipuolistamisen ja toisaalta häiriöiden leviämisen, heijastumisen ja vahvistumisen riskien välillä;

6. toteaa, että rajat ylittävässä pankkialan konsolidoinnissa on tasapainotettava yhtäältä maantieteellinen monipuolistaminen, rajat ylittävät rahoituspalvelut, mittakaavaedut ja pankkien ja valtioiden välisen yhteyden mahdollinen heikkeneminen sekä toisaalta ”liian suuri kaatumaan” -ongelma, pienempien rahoitusalan keskusten mahdollinen heikkeneminen sekä yhteydet pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (pk-yrityksiin) ja paikallistalouksiin;

7. toteaa, että järjestelmäriski voi aiheutua myös pienemmistä laitoksista, koska niiden taseet voivat olla hyvin korreloivia;

8. korostaa, että erityisesti pk-yritysten on tärkeää saada pääomaa, kuten riskipääomaa kasvuyrityksille, samalla kun säilytetään rahoitusvakaus ja varmistetaan, että kasvu ja häiriönsietokyky kulkevat käsi kädessä;

Makrotaloudelliset riskit ja geopoliittinen epävakaus

9. painottaa, että EKP:n päätavoite on ylläpitää hintavakautta, ja korostaa EJRK:n, Euroopan valvontaviranomaisten ja keskuspankkien keskeistä roolia unionin rahoitusvakauden edistämisessä;

10. muistuttaa, että eurojärjestelmä perustuu rahapoliittisen valta-aseman periaatteeseen; kehottaa säilyttämään EKP:n riippumattomuuden rahoitusvakautta tukevana tekijänä;

11. korostaa, että tiettyihin keskuspankkimarkkinoiden interventioihin liittyy markkinavääristymien riski, joka voi vaikuttaa rahoitusvakauteen;

12. panee merkille unionin alttiuden ulkoisille häiriöille, jotka johtuvat vahvoista sidoksista ulkomaisiin rahoitusmarkkinoihin ja -yhteisöihin, EU:n rahoitusalan riippuvuudesta EU:n ulkopuolisista palveluntarjoajista sekä kasvavista kaupan jännitteistä aiheutuvista paineista geopoliittisesti epävarmoina aikoina;

13. korostaa suuren valtionvelan ja alijäämien riskejä; muistuttaa, että vuoden 2008 finanssikriisin ja sitä seuranneen euroalueen kriisin aiheuttivat markkinoiden huoli valtionvelan kestävyydestä, pankkialan silloisen sääntelykehyksen riittämättömyys ja kriisin leviäminen yhteenliitettyjen rahoitusjärjestelmien kautta;

14. varoittaa rahoitusalaan kohdistuvista heijastusvaikutuksista; panee tässä yhteydessä merkille kehotukset lieventää systeemisiä haavoittuvuuksia; korostaa kuitenkin, että tuleva kehitys ei saisi heikentää kansallista finanssipoliittista vastuuta;

15. kehottaa komissiota valvomaan EU:n talouden ohjausjärjestelmän noudattamista ja lähentymistä vakaus- ja kasvusopimuksen finanssipoliittisiin sääntöihin terveen ja kestävän julkisen talouden varmistamiseksi;

16. toteaa, että rakenneuudistukset euroalueen rahoitusarkkitehtuurin ja institutionaalisen rakenteen vahvistamiseksi ja markkinoiden hajanaisuuden vähentäminen voisivat vahvistaa euron kansainvälistä asemaa ja mahdollisesti lisätä rahoitusvakautta ja rahatalouden vakautta; panee merkille meneillään olevat keskustelut digitaalisesta eurosta;

17. korostaa erittäin velkaantuneiden rahoituslaitosten mahdollisesti aiheuttamaa epävakautta, mutta toteaa, että niillä voi olla talouden kannalta tärkeitä tehtäviä, kuten suojautuminen, markkinoiden likviditeetin parantaminen, hinnanmuodostus tai riskinjako;

18. korostaa, että makrovakauden valvojien välinen koordinointi järjestelmäriskianalyysin ja -valvonnan avulla ja mikrovakauden valvontaan mukautuminen on tärkeää, jotta varmistetaan yhteensopivuus;

19. panee merkille rahoitusvakauteen kohdistuvat mahdolliset riskit, jotka johtuvat siitä, että ilmastoon ja luonnonkatastrofeihin liittyviä fyysisiä riskejä ja ilmastonmuutokseen liittyviä siirtymäriskejä esiintyy useammin;

Pankkisektorin stressi ja pankkialan ulkopuolisten rahoituksen välittäjien valvonta

20. korostaa, että on varmistettava Basel III -kehyksen täytäntöönpano EU:n pankkien häiriönsietokyvyn ja maailmanlaajuisen kilpailukyvyn parantamiseksi; toteaa, että eräillä tärkeillä EU:n ulkopuolisilla lainkäyttöalueilla Basel III -standardien täytäntöönpano ei ole edelleenkään selkeää ja että unionin pankkijärjestelmän kilpailukyky on säilytettävä kansainvälisesti; korostaa, että on tärkeää säilyttää Basel III -kehyksen eheys, ja korostaa, että rahoitusvakautta voidaan itsessään pitää kilpailuetuna;

21. korostaa, että on tärkeää säilyttää vakaa makrovakauskehys ja varmistaa samalla yksinkertaistaminen, oikeudellinen selkiyttäminen ja rasitteen vähentäminen erityisesti pienempien yhteisöjen osalta; korostaa, että makrovakauspuskurien suunnittelua ja soveltamista on mahdollista yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa; kehottaa komissiota ja valvontaviranomaisia soveltamaan järjestelmällisesti suhteellisuusperiaatetta ja kustannustehokkuuden ja digitaalisen yksinkertaistamisen periaatteita mahdollisuuksien mukaan ja vaarantamatta rahoitusvakautta;

22. korostaa, että vuoden 2008 finanssikriisin jälkeisten uudistusten yksinkertaistamista olisi harkittava, jos reaalitaloudelle aiheutuu selkeitä ja perusteltuja hyötyjä eikä rahoitusvakauteen kohdistu riskejä; panee merkille keskustelun arvopaperistamispaketista;

23. panee merkille EKP:n analyysin liikekiinteistömarkkinoiden jatkuvista haavoittuvuuksista, joita pahentavat korkojen nousu ja pankkialan ulkopuolisten rahoituksen välittäjien vastuut, joita on syytä seurata tiiviimmin; kehottaa tässä yhteydessä EJRK:ta seuraamaan tiiviisti kiinteistömarkkinoilla toimivien pankkialan ulkopuolisten rahoituksen välittäjien roolia ja antamaan asiaankuuluvia suosituksia; toteaa lisäksi, että kotitaloudet ovat erittäin velkaantuneita;

24. kehottaa EKP:tä arvioimaan rahoituslaitosten altistumista geopoliittisille riskeille, mukaan lukien pakotteiden, tullien ja talouden hajanaisuuden välilliset vaikutukset, osana säännöllistä vakavaraisuuden arviointiprosessia strategisen riippumattomuuden näkökulmasta;

25. toteaa, että pankkialan ulkopuolisten rahoituksen välittäjien merkitys järjestelmän kannalta kasvaa, sillä niiden osuus EU:n rahoitusalan varoista on yli 40 prosenttia; katsoo, että tällaiset yhteisöt voivat lisätä rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä, jos niitä ei säännellä riittävästi;

26. panee merkille pankkialan ulkopuolisten rahoituksen välittäjien liiketoimintamallien moninaisuuden ja niiden tärkeän rahoitustehtävän; korostaa, että monilla aloilla on jo eurooppalaista alakohtaista sääntelyä, joka koskee esimerkiksi hedgerahastoja (vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskeva direktiivi[2]), rahamarkkinarahastoja (rahamarkkinarahastoasetus[3]), vakuutusyrityksiä (Solvenssi II), sijoituspalveluyrityksiä (sijoituspalveluyrityksiä koskeva direktiivi[4] ja asetus [5]) tai eläkerahastoja (direktiivi ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavista laitoksista[6]); toteaa, että nykyisessä kehyksessä keskitytään kuitenkin ensisijaisesti sijoittajansuojaan ja markkinoiden luotettavuuteen eikä niinkään järjestelmäriskien vähentämiseen[7]; kehottaa tarkastelemaan perusteellisesti sääntelyn puutteita pankkialan ulkopuolisten rahoituksen välittäjien osalta, myös vähemmän säännellyillä osa-alueilla, kuten suvun omaisuudenhoitoyhteisöt ja toimitusketjujen rahoitusyritykset;

27. panee merkille komission vuoden 2023 kertomuksen rahamarkkinarahastojen toiminnasta ja viimeaikaiset muutokset rahamarkkinarahastoja koskevaan kehykseen; kehottaa komissiota uudistamaan rahamarkkinarahastoasetusta[8] kansainvälisten normien, muilla lainkäyttöalueilla saavutetun sääntelyn edistymisen sekä EJRK:n ja ESMAn suositusten mukaisesti;

---

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8. kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/61/oj).

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1131, annettu 14. kesäkuuta 2017, rahamarkkinarahastoista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1131/oj).

4 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27. marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj).

5 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27. marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj).

6 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2341, annettu 14. joulukuuta 2016, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 354, 23.12.2016, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj).

7 EKP, rahoitusvakautta koskeva selonteko, toukokuu 2025, s. 78.

8 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1131, annettu 14. kesäkuuta 2017, rahamarkkinarahastoista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1131/oj).

Likviditeetti-, vakuus- ja digitaaliset riskit

28. korostaa, että covid-19-pandemian ja vuoden 2022 energia-alan myllerryksen kaltaisten kriisien aikana myötäsykliset vakuuksien muutospyynnöt ovat aiheuttaneet merkittävää likviditeettistressiä; toteaa, että likviditeettivalmius ja omavaraisuusaste ja pääomapuskurit yleisesti ovat tärkeitä tässä yhteydessä;

29. kehottaa ottamaan käyttöön välineitä, joilla voidaan ottaa paremmin huomioon järjestelmään vaikuttavien tapahtumien aikaisista vakuuksien muutospyynnöistä johtuvien likviditeetin ulosvirtausten laajuus ja nopeus, erityisesti energialaitosten ja pankkialan ulkopuolisten rahoituksen välittäjien osalta;

30. korostaa, että tarvitaan kestävä selvitysinfrastruktuuri, vankat vakuuskehykset ja keskusvastapuolten koordinoitua valvontaa; panee merkille komission päätöksen laajentaa vastaavuusjärjestelmää Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneisiin keskusvastapuoliin sekä jatkuvan huolen Euroopan riippuvuudesta EU:n ulkopuolisista keskusvastapuolista;

31. kannattaa avoimuuden ja makrovakauden valvonnan lisäämistä vakuusvaatimusten asettamiskäytännöissä, mukaan lukien stressitestit ja skenaarioanalyysit, hyödyntäen FSB:n viimeaikaista työtä, joka koskee likviditeettivalmiutta vakuuksien muutospyyntöjen varalta;

32. on huolissaan sidosten lisääntymisestä kryptovarojen ja hajautettujen rahoitusmarkkinoiden sekä perinteisen rahoitusjärjestelmän välillä; tukee FSB:tä, standardointielimiä ja EJRK:ta niiden pyrkimyksissä luoda sääntelykehys ja yhdenmukaistaa sen luokitusta;

33. panee merkille FSB:n analyysin, jonka mukaan kryptovarojen markkinoista aiheutuvat rahoitusvakauteen liittyvät riskit vaikuttavat toistaiseksi vähäisiltä[9]; korostaa kuitenkin kryptovarojen markkinoiden kehityksen mahdollista merkitystä järjestelmän kannalta; panee merkille kryptovarojen suurelta osin spekulatiivisen luonteen ja niiden merkittävän roolin laittomissa liiketoimissa; kehottaa komissiota ja EJRK:ta seuraamaan tiiviisti kehitystä tällä alalla;

34. suhtautuu myönteisesti siihen, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön vakavaraisuuskehyksen kryptovaroille (MiCAR); korostaa oikea-aikaisen ja johdonmukaisen täytäntöönpanon merkitystä ja kehottaa komissiota seuraamaan jäljellä olevia sääntelyn puutteita;

35. korostaa stablecoin-markkinoiden nopeaa kasvua, sillä ne ovat toistaiseksi rajoittuneet suurelta osin kryptoekosysteemiin; toteaa, että stablecoin-valuuttaa koskeva sääntely-ympäristö muuttuu

---

9 G20 Crypto-asset Policy Implementation Roadmap -tilanneraportti, 22. lokakuuta 2024.

nopeasti tärkeimmillä EU:n ulkopuolisilla lainkäyttöalueilla; kehottaa komissiota arvioimaan, onko olemassa mahdollisia leviämiskanavia, kuten usean liikkeeseenlaskun tapauksessa;

36. korostaa, että unioni on hyväksynyt toimenpiteitä finanssialan yhteisöjen digitaalisen häiriönsietokyvyn vahvistamiseksi erityisesti digitaalista häiriönsietokykyä koskevan säädöksen[10] avulla; kannustaa innovointiin digitaalisen rahoituksen alalla ja laajoihin investointeihin kyberuhkien sietokykyyn, jotta rahoitusinfrastruktuuria voidaan suojata ulkoisilta uhkilta; kehottaa komissiota ja EKP:tä kartoittamaan Euroopan rahoitusjärjestelmän riippuvuutta EU:n ulkopuolisista digitaalisten palvelujen tarjoajista, yksittäisiä vikapisteitä ja hybridihyökkäysten riskiä ja puuttumaan niihin;

37. korostaa, että finanssiosaamisen parantaminen voi edistää yksilöiden selviytymiskykyä, vakauttaa rahoitusmarkkinoita ja lisätä osallistumista pääomamarkkinaunioniin;

38. toteaa, että järkevän ja luotettavan logistiikan ja infrastruktuurin ylläpitäminen käteisvarojen saatavuutta varten on edelleen olennainen osa rahoitusvakautta ja kansalaisten luottamusta;

Valvonnan yhtenäisyyden, datavalmiuksien ja kriisivalmiuden parantaminen

39. kannattaa kokonaisvaltaista ja yhtenäisempää koko järjestelmän laajuista ja toimintoperusteista valvontamallia, jolla tunnistetaan ja käsitellään riskejä ja haavoittuvuuksia, jotka liittyvät erityyppisiin toimiin rahoitusalalla, kuten luotonantoon, liiketoimiin ja omaisuudenhoitoon;

40. korostaa vankan ja uskottavan kriisinhallintakehyksen merkitystä; korostaa yhteisen kriisinratkaisumekanismin roolia kaatumassa olevien laitosten tehokkaan kriisinratkaisun varmistamisessa ja tukee EKP:n tehtävää hätärahoittajana likviditeetin ja luottamuksen turvaamiseksi kriisien aikana; toteaa, että yhteistä kriisinratkaisurahastoa tukevaa varautumisjärjestelyä ei vieläkään ole;

41. tukee EKP:tä, EJRK:ta, eurooppalaisia ja kansallisia valvontaviranomaisia sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomaista EU:n rahoitusvakauden turvaamisessa ja uusiin maailmanlaajuisiin rahoitusriskeihin vastaamisessa, mukaan lukien ESMAn johdonmukainen valvonta, joka koskee järjestelmän kannalta

---

10 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2554, annettu 14. joulukuuta 2022, finanssialan digitaalisesta häiriönsietokyvystä ja asetusten (EY) N:o 1060/2009, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 909/2014 ja (EU) 2016/1011 muuttamisesta (EUVL L 333, 27.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj).

merkittäviä rajat ylittäviä pankkialan ulkopuolisia rahoituksen välittäjiä;

42. varoittaa toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäytöstä ja korostaa tarvetta puuttua piileviin velkoihin liittyviin haavoittuvuuksiin, joita on paljastunut aiemmissa häiriötilanteissa;

43. kehottaa komissiota ylläpitämään korkeaa tavoitetasoa velkarahoitusta koskevien FSB:n suositusten täytäntöönpanossa unionissa;

44. korostaa, että viranomaisilla olisi oltava sekä kansallisella että EU:n tasolla laadullisia ja helposti saatavilla olevia tietoja ja niillä olisi oltava riittävät resurssit tietojen analysointiin;

45. kehottaa lisäämään avoimuutta, data-analytiikkavalmiuksia ja virtaviivaistettuja tiedonjakomekanismeja kansallisten ja EU:n viranomaisten välillä tietosuojatakeita noudattaen, jotta voidaan tukea kattavampaa riskienseurantakehystä ja järjestelmän laajuisia stressitestausvalmiuksia, myös kyberuhkien sietokyvyn, energiakatkosten ja vakuuskehyksen osalta; panee merkille, että jotkin kansalliset viranomaiset ovat jo ilmoittaneet aikovansa tehdä stressitestejä pankkialan ja pankkialan ulkopuolisten rahoituksen välittäjien välisten yhteyksien osalta;

46. kehottaa vahvistamaan yhteistyötä kansainvälisten rahoituslaitosten, kuten IMF:n, Baselin pankkivalvontakomitean, Kansainvälisen järjestelypankin ja FSB:n, kanssa, jotta voidaan puuttua vakauteen kohdistuviin rajat ylittäviin riskeihin;

°

° °

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.